

WATERSLA

(*PISTIA STRATIOTES*)

BLAD :

Los drijvende bladrozetten, uitgespreid of opgericht, tot 25 cm breed, met uitlopers en vele, fijn veervormig vertakte wortels. Zittende bladeren zachtbehaard en dof bleekgroen. Ze hebben drie tot twaalf evenwijdige, verdiept liggende nerven. De 2–15 cm grote bladeren zijn breed wigvormig met een afgeronde top.

BLOEMEN :

De mannelijke en één vrouwelijke bloem zitten tezamen in een puntzakvormig, in het midden ingesnoerd schutblad en zijn heel klein.

Drijvende plant, vaak met uitlopers, ± 1 dm boven het water uitstekend

Niet aanwezig op EU-lijst

WAAROM PROBLEMATISCH?

Watersla vermeerderd zich hoofdzakelijk vegetatief via uitlopers. Een plant kan zo al snel een groot wateroppervlak kan bedekken, en zeer dichte vegetaties vormen die de waterkolom verduisteren. Bovendien wordt de opname van zuurstof uit de lucht onmogelijk gemaakt wat leidt tot zuurstofgebrek in het water. Als de vegetatie in het najaar afsterft komt een grote hoeveelheid stikstof vrij. Watersla kan roosters bij stuwen verstoppen en daarbij de doorstroming ernstig hinderen.

VERSPREIDING IN BELGIË

In België en Nederland wordt watersla in vijvers en aquaria gekweekt. Soms verwildert de soort 's zomers in stadsgrachten. De plant is hier niet winterhard.

ABIOTISCHE OMSTANDIGHEDEN

Groeit in stilstaand voedselrijk water.